

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/59/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119209405
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119209405.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci navrhovateľky - manželky: A. V., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., F. č. XXX, právne zastúpená: JUDr. Zdenka Hrušková, advokátka, so sídlom v A., ul. Y. č. X a manžela: H. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. Z. XXXX/XX, T., o návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina ako kolíznym opatrovníkom, na čas po rozvode manželstva, na odvolanie manžela (otca maloletej) proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 9P/160/2019-139 z 23. marca 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 9P/160/2019-139 z 23.03.2020 vo výrokoch IV., V. a VI. z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a n o v é k o n a n i e .
Ostatné výroky tohto rozsudku okresného súdu zostávajú n e d o t k n u t é .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd rozsudkom č.k. 9P/160/2019-139 z 23. marca 2020 manželstvo účastníkov konania navrhovateľky A. V. a H. V., ktoré bolo uzatvorené dňa XX.XX.XXXX v A., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu mesta A., zväzok XX, ročník XXXX, strana XX, por. č. XX, rozviedol (výrok I.). Maloletú V. V., nar. XX.XX.XXXX (ďalej „maloletá“) na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky (výrok II.). Rozhodol, že obidvaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok (výrok III.). Otcovi H. V. uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 250,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia (výrok IV.). Styk otca s maloletou neupravil (výrok V.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok VI.).

Okresný súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na termín 23. marca 2020. V zmysle § 106 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) doručoval otcovi predvolanie na pojednávanie aj oznámením na úradnej tabuli súdu a podľa tohto ustanovenia považoval písomnosť za doručенú. Konštatoval, že lustráciou v Registri obyvateľov SR zistil, že trvalým pobytom otca je Mesto A.. Preto pri doručovaní z písomnosti súdu vychádzal z ust. § 106 ods. 3 C.s.p. a tieto doručoval otcovi oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Písomnosť považoval po 16 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Vychádzal z toho, že na strane otca ide o prípad tzv. bezdomoveckého pobytu, kedy má evidované ako miesto trvalého pobytu len obec, na území ktorej bol trvalý pobyt zrušený. Na základe výsluchu matky a po oboznámení sa s priloženými listinnými dôkazmi dospel k záveru, že manželstvo rodičov maloletej je vážne narušené a ich vzťahy sú trvalo rozvrátené, preto sú naplnené podmienky pre jeho rozvod v zmysle ust. § 23 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) a manželstvo rodičov maloletej rozviedol. Zároveň rozhodol v zmysle ust. § 100 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) aj o úprave pomerov rodičov maloletej, ktorých manželstvo bolo rozvedené, o ich rodičovských právach a povinnostiach maloletej na čas po rozvode. Maloletú zveril do osobnej starostlivosti matky, v súlade s

jej návrhom aj písomným odporúčaním kolíznej opatrovníčky v správe zo šetrenia rodinných pomerov. Vychádzal z toho, že matka sa o maloletú kontinuálne stará a je pre dieťa hlavnou vzťahovou osobou, maloletá je na matku fixovaná. V starostlivosti matky o maloletú neboli zistené žiadne nedostatky, otec o maloletú záujem nejaví, zdržiava sa na neznámom mieste, takže ani iná úprava by do úvahy neprichádzala. Styk otca s maloletou neupravil napriek tomu, že pôvodne to matka v návrhu na rozvod manželstva žiadala. Na pojednávaní však poukázala na to, že úprava nie je aktuálne potrebná, pretože otec od odchodu zo spoločnej domácnosti sa o maloletú nezaujíma, nestretáva sa s ňou a neplní si vyživovaciu povinnosť. Súd na vyjadrenie matky, že ak bude mať otec o dieťa záujem, nebude mu v styku brániť. Okresný súd ďalej upravil povinnosť otca platiť výživné na maloletú. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca vychádzal z ust. § 62, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine a zisťoval osobné a majetkové pomery na strane maloletej ako osoby oprávnenej na výživu a na strane jej rodičov ako osôb, ktoré sú povinné jej poskytnúť výživu. Vychádzal zo zistenia, že obaja rodičia majú len jednu vyživovaciu povinnosť, a to voči maloletej. Matka od januára 2019 je zamestnaná v pracovnom pomere a otec podniká ako živnostník a aj prostredníctvom obchodnej spoločnosti, a to najmä v zahraničí. Otec si finančnú vyživovaciu povinnosť dlhodobo neplní a o dieťa sa stará výlučne matka. Pri určovaní výšky výživného vychádzal z príjmu matky cca 900 - 950,- eur mesačne netto, prihliadal na to, že matka zabezpečuje potreby pre seba a maloletú, je nemajetná, spláca úver z manželstva, mesačná splátka je 260,- eur a matka zabezpečuje pre seba a dcéru bývanie u jej rodičov, ktorým prispieva sumou 250,- eur mesačne. Na strane otca konštatoval, že tento je podnikateľ a jeho príjmy, schopnosti, možnosti a majetkové pomery ustálil na základe dostupných listinných dôkazov preukazujúcich jeho príjem z podnikania. Otec je jediným konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti DAPARY GROUP, s.r.o., so sídlom v Žiline. Tejto spoločnosti sa najmä v roku 2017 darilo v podnikaní, keď jej výnosy dosahovali výšku 70.688,- eur a v roku 2018 výšku 3.295,- eur. Okresný súd vyslovil názor, že vychádzajúc z jeho príjmov a majetku obchodnej spoločnosti je zrejme, že otec dlhodobo podniká a výšku jeho mesačného príjmu ustálil na sumu 1.000,- eur. Zobral pritom do úvahy aj výpoveď matky, ktorá uviedla, že otec vykonával zväčša práce v zahraničí a poskytoval jej do mája 2019 finančné prostriedky. Z takto ustáleného príjmu potom súd vychádzal pri určovaní výšky výživného na maloletú. Ďalej zohľadnil, že otec je v produktívnom veku s dostatočnými praktickými skúsenosťami, najmä pri vykonávaní zväčša prác a podľa výpovede matky je jeho zdravotný stav dobrý. V tejto súvislosti zároveň okresný súd uviedol, že nevychádzal z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého, ak rodič, ktorý má príjmy z inej nezávislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, nepredloží súdu podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a neumožní súdu sprístupniť údaje chránené podľa osobitného predpisu na zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie, tak sa vychádza z predpokladu, že výšky jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima. Okresný súd uviedol, že formálne uvedené zákonné ustanovenie mohol aplikovať, avšak takýto postup považoval za neprímerane prísny a nespravodlivý. Odôvodnené potreby maloletej ustálil na základe výpovede matky a z listinných dôkazov, ktorými preukazovala jej výdavky, po ich korekcii s porovnaním bežných výdavkov maloletých detí v tomto veku, ktoré sú mu známe z jeho rozhodovacej činnosti v iných obdobných veciach, ustálil, že priemerná výška mesačných výdavkov na maloletú je 355,- eur mesačne. Výšku výživného otca tak určil sumou 250,- eur mesačne. V závere odôvodnenia svojho rozhodnutia okresný súd uvádza, že výživné určil od 01.09.2019 a pokiaľ matka žiadala o určenie výživného v sume 300,- eur mesačne od 01.09.2019, v tejto časti návrh osobitným výrokom nezamietal, takže ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu. Je zrejme, že uvedená časť odôvodnenia rozsudku sa netýka výroku, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti otca platiť výživné na maloletú na čas po rozvedení manželov. Vzhľadom na to, že ďalším rozsudkom č.k. 9P/160/2019-159 z 23. marca 2020 rozhodoval okresný súd o návrhu matky na úpravu povinnosti otca platiť výživné na maloletú na čas do rozvodu manželstva účastníkov, je táto časť odôvodnenia z tohto rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 52 C.m.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že rozhodovanie o trovách konania v civilnom mimosporovom konaní nie je založené na zásade úspechu v konaní. Dôvodom pre priznanie trov konania môžu byť len okolnosti prípadu, nemal však také okolnosti za preukázané, a keďže žiaden z účastníkov konania v zmysle § 57 C.m.p. nepodal návrh na náhradu trov konania, túto žiadnemu z nich nepriznal.

2. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie otec. Otec v úvode svojho písomného podania označeného ako „Odvolanie proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo dňa 23. marca 202, IČS: 5119209405“ v záhlaví uviedol, že ide o podanie „K sp. zn. : 9P/160/2019-159“. Vychádzajúc z takéhoto označenia by bolo možné predpokladať, že predmetné odvolanie nesmeruje voči rozsudku okresného súdu z 23. marca č. k. 9P/160/2019-139 (t.j. rozsudok, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletých

rozvedené a boli upravené ich rodičovské práva k maloletej na čas po rozvode. V ďalšom texte uvedeného podania otec žiadal úpravu výšky výživného na maloletú „ktoré súd určil vo výške 250,- eur mesačne“ a žiadal „súd o úpravu styku mňa ako otca k maloletej“. Žiadal, aby bola zmenená povinnosť platiť výživné od 01.09.2019 zo sumy 250,- eur mesačne na sumu 80,- eur mesačne. Uviedol, že výšku výživného tak ako bola určená súdom nie je schopný platiť, nakoľko kvôli opatreniam Covid-19 od 23.03.2020 je bez akéhokoľvek príjmu a bol nútený žiadať štát o príspevok pri poklese tržieb. Potvrdil vyjadrenia matky, že je jediným konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti DAPARY GROUP, s.r.o., so sídlom v Žiline, no posledné príjmy tejto spoločnosti boli v mesiaci marec 2019. Od tohto obdobia až do konca decembra 2019 táto spoločnosť žiadny príjem nemala, čím sa dostal do výsledku hospodárenia straty. Ďalej uviedol, že od 03.06.2019 obnovil živnosť, ktorú mal od 21.09.2013 pozastavenú. Od 17.06.2019 pracoval na živnosť pre firmu T. Y., so sídlom Krišovská Liesková - Slovensko (jún, júl 2019), neskôr pre firmu GERMAN PROFIMONT, s.r.o., so sídlom Veľké Ripňany (október 2019 až február 2020), naposledy pre firmu K O H I, s.r.o, so sídlom Leopoldov (od marca 2020). Nakoľko pracoval pre slovenské firmy, príjem na živnosti za rok 2019 nebol dostatočne vysoký a v daňovom priznaní za rok 2019 deklaroval stratu. Ďalej uviedol, že okrem neúspešného podnikania má povinné mesačné výdavky za mobilný paušál v O2 cca 60,- eur, prenájom dvojizbového bytu v sume 550,- eur, náklady na stravu 200,- eur, voľnočasové aktivity 50,- eur mesačne, mesačné výdavky z firmy DAPARY GROUP, s.r.o. za platbu odvodov spolu 23,77 eur, nakoľko je zamestnaný ako konateľ s mesačnou odmenou. Od 01.07.2020 mu vznikla ďalšia povinnosť zo živnosti, platiť odvody do Sociálnej a zdravotnej poisťovne, spolu 238,80 eur, kde mal doteraz zo zákona tzv. odvodové prázdniny. Na konci mája 2020 mu vznikne vyživovacia povinnosť k ďalšiemu dieťaťu, nakoľko jeho aktuálna partnerka je v 9. mesiaci tehotenstva, teda všetky financie, ktoré boli dovtedy ušetrené, išli na výbavu pre dieťa. Ďalej žiadal úpravu styku s maloletou na každý páry víkend v mesiaci od piatka 16.00 hod. do nedele 18.00 hod. bez prítomnosti matky. K vyjadreniam matky týkajúcich sa zdravotného stavu maloletej žiadal, aby boli predložené lekárske správy, že maloletá má zažívacie problémy a býva často chorá, pretože nemal vedomosť o týchto skutočnostiach. Počas manželstva na stravu maloletej dbali a kupovali aj bioprodukty, pretože chceli pre maloletú to najlepšie. Ďalej uviedol, že o spotrebnom úvere vo výške 17.000,- eur, ktorý matka uviedla vie, peniaze z daného úveru mu poskytla, ale nie v plnej výške, zdôraznil, že nakoľko pracoval v zahraničí, posielal jej pravidelne na účet finančné prostriedky. Posledná suma vo výške 7.000,- eur bola zaslaná v roku 2019 a išlo o finančné prostriedky získané z predaja jeho auta, pretože sa vlastne po odchode nemohol domov vrátiť. Odkedy odišiel zo spoločnej domácnosti snažil sa matku kontaktovať s cieľom stretnutia s maloletou, čo mu však matka „zamietla“ a povedala mu, že ju už nikdy neuvidí, že sa o to postará.

3. Z obsahu spisu okresného súdu 9P/160/2019 odvolací súd zistil, že pod touto spisovou značkou súbežne prebiehali dve konania, a to konanie o návrhu matky na rozvod manželstva s otcom maloletej a úpravu práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode zo dňa 19.08.2019, ktorý bol okresnému súdu doručený 20.08.2019 a zároveň konanie o návrhu matky z 19.08.2019, ktorý bol súdu doručený 20.08.2019 o úprave práv a povinností otca k maloletej na čas do rozvodu. Tento návrh matky bol pôvodne vedený pod sp. zn. 9P/161/2019. Z úradného záznamu o spojení vecí z 20.08.2019 (č.l. 29 spisu) odvolací súd zistil, že tento návrh matky bol pripojený k návrhu na rozvod manželstva, pričom obidve veci budú vedené pod jednou spisovou značkou, 9P/160/2019. Následne okresný súd pod sp. zn. 9P/160/2019 rozhodoval o oboch návrhoch matky (o návrhu na rozvod manželstva, o návrhu na úpravu práv a povinností rodičov k maloletej na čas do rozvodu manželstva). V oboch prípadoch nariadil na rovnaký deň 23.03.2020 pojednávanie (vo veci rozvodu manželstva o 08.00 hod. a vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej do rozvodu manželstva o 09.10 hod.). O oboch návrhoch rozhodol na týchto pojednávaniach rozsudkami z 23. marca 2020, a to vo veci rozvodu manželstva rozsudkom č.k. 9P/160/2019-139 a vo veci úpravy práv a povinností rodičov k maloletej na čas do rozvodu manželstva rozsudkom č.k. 9P/160/2019-159. Obe rozhodnutia boli spoločne jednou súdnou zásielkou doručované účastníkom konania, t.j. aj otcovi (viď doručenku č.l. 170 rub spisu). Následne otec urobil vyššie uvedené podanie - odvolanie proti rozsudku okresného súdu z 23. marca 2020. Vzhľadom na zvolený procesný postup okresného súdu a obsah podaného odvolania, dospel odvolací súd k záveru, že z obsahu podaného odvolania nie je možné jednoznačne ustáliť, že ním otec napáda iba rozsudok okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o jeho povinnosti platiť výživné na čas do rozvodu rodičov maloletej, a to aj s prihliadnutím na to, že výška výživného na čas do rozvodu manželstva rodičov maloletej, ako aj dôvody, pre ktoré okresný súd rozhodol o povinnosti otca platiť výživné v takejto výške boli v oboch rozhodnutiach totožné. Vzhľadom na obsah podaného odvolania a tam vznášané odvolacie námietky, nemohol odvolací súd jednoznačne ustáliť, že otec nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu

o jeho povinnosti platiť výživné iba na čas do rozvodu manželstva, napriek tomu, že uviedol v záhlaví odvolania, že predmetné podanie smeruje k sp. zn. „9P/160/2019-159“. Následne preto odvolací súd výzvou z 20.10.2020 vyzval otca na upresnenie jeho odvolania v súlade s ust. § 129 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. Na výzvu odvolacieho súdu reagoval otec písomným podaním z 29.10.2020 označeným ako „Upresnenie odvolania proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo dňa 23. marca 2020, rozsudok č. k. 9P/160/2019 podaného dňa 22.05.2020“. Uviedol, že žiada úpravu výšky výživného od 01.09.2019, t. j. na čas do rozvodu aj po rozvode zo sumy 250,- eur mesačne na sumu 80,- eur mesačne. Zároveň žiadal aj o úpravu styku počas rozvodu aj po rozvode s maloletou, a to každý párný víkend v mesiaci od piatka 16.00 hod. do nedele 18.00 hod. bez prítomnosti matky. Z uvedeného odvolania otca vyplýva, že odvolaním napadol nielen rozsudok okresného súdu č.k. 9P/160/2019-159 z 23.03.2020 (ktorým bolo rozhodnuté o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej do rozvodu), ale aj rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 9P/160/2019-139 z 23.03.2020 (ktorým bolo rozhodnuté o rozvode manželstva rodičov maloletej a úprave ich rodičovských práv a povinností na čas po rozvode). Na základe uvedeného predsedníčka senátu Mgr. Katarína Beniačová požiadala spisovú kanceláriu o pridelenie ďalšej spisovej značky pre rozhodovanie o odvolaní otca voči rozsudku okresného súdu č.k. 9P/160/2019-139 a tomuto konaniu bola Krajským súdom Žilina pridelená sp. zn. 8CoP/59/2020. Pod touto spisovou značkou preto teraz odvolací súd rozhoduje o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 9P/160/2019-139 z 23.03.2020.

4. Matka sa k odvolaniu otca pred jeho upresnením vyjadrila písomným podaním doručeným okresnému súdu 17.06.2020. Primárne reagovala na tvrdenia otca, že sa ju snažil kontaktovať. Na otca mala iba jedno telefónne číslo, na ktoré sa mu pokúšal dovolať aj samotný sudca na pojednávaní, na ktoré sa otec nedostavil, avšak to nebolo možné, iný telefonický kontakt na neho nemala a keďže si otec poštu nepreberal, ani sa o svoju korešpondenciu nejako nezaujímal, resp. doslova sa zatajoval pred ňou a pred svojou rodinou. S výškou výživného 80,- eur navrhovanou otcom nesúhlasila, keďže vie, aké príjmy dokáže otec zarobiť. To, že otec za 8 mesiacov pracoval pre tri firmy pôsobí špekulatívne, uviedla, že nerozumie, z akého dôvodu otec svoje podnikanie označuje ako neúspešné a svoju firmu DAPATY GROUP, s.r.o. premenoval v marci 2020 na DAŠMA Partners, s.r.o., ktorú skutočnosť však v odvolaní neuviedol. Ďalej uviedla, že uverila otcovi, ktorý ju veľmi špekulatívne a rafinovane pripravil o majetok tak ako aj svoju predchádzajúcu partnerku, zároveň ju prinútil vziať si úver na seba, pretože jemu by úver nikto nedal. Poukazuje na to, že otec žiada pomoc od štátu, ale má v prenájme dvojizbový byt a ďalších „xy“ výdavkov. Je bez práce, nemá príjem, ale druhé dieťa si dovolil a už na to prvé nemôže teda prispievať vôbec. Ďalej uviedla, že odmieta návrh otca na úpravu styku z dôvodu, že tento nemá s maloletou vytvorený žiaden vzťah, ani nevie, ako jeho dcéra vyzerá, keďže sa o ňu už rok nezaujíma a predošlé dva roky bol neustále vycestovaný v zahraničí a na jej výchove sa nepodieľal. Pre dcéru je neznáma osoba, preto ju chce chrániť a nespôsobovať jej psychickú traumu, zároveň sa obáva o jej život, keďže vie, že otec je hľadaný rôznymi osobami. Otec nemá žiadne vedomosti o zdravotných problémoch svojej dcéry, z dôvodu, že sa o ňu nezaujímal. Namietala, že nie je pravdivé tvrdenie otca, že mu zakazovala stretávať sa s maloletou. Prvý týždeň ako odišiel boli v normálnom kontakte, ale to bola v domnení, že pracuje, potom však všetko pochopila. Otec klamal všetkých a dodnes sa ukrýva. Týmto konaním sa len chce prezentovať ako dobrý človek pred svojou novou partnerkou. Následne sa matka k odvolaniu otca vyjadrila prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, JUDr. Zdenky Hruškovej, písomným podaním zo dňa 17.06.2020. Uviedla, že v prvom rade je potrebné vyhodnotiť, či vôbec podal otec odvolanie včas a či je potrebné sa ním zapodievať alebo ho odmietnuť podľa § 386 C.s.p. Ďalej uviedla, že otec v rámci podaného odvolania nevytykal žiadne konkrétne vady rozsudku, jeho celá obrana spočívala v podstate v tom, že nie je schopný platiť výživné vo výške určenej súdom. V protiklade k tomu však je, že napriek jeho tvrdeniam o údajne žiadnych príjmoch, dokáže hradiť nájom dvojizbového bytu, vysoký paušál, pochopiteľne i pohonné hmoty, ktoré radšej neuvádza, dokonca má peniaze na uspokojenie svojich voľnočasových aktivít, na platby odvodov z údajného neúspešného podnikania prostredníctvom s.r.o. a živnosti a na mzdu v spoločnosti, ktorá spoločnosť údajne ani nedosahuje žiaden zisk. Je evidentné, že ako jediný spoločník a zároveň konateľ, plne rozhoduje o smerovaní spoločnosti a jej aktivitách, je potom otázne, že ak je spoločnosť stratová, vzťahoval jej sídlo do lukratívnej časti F., do L. Y., na adresu M. XXXX/XX, kde musí určite platiť nájom, pričom sa zrejme zdržiava v T.. Ďalej uviedla, že za zmienku stojí aj rozmanitá škála mnohých predmetov podnikania v počte 88, čo vypovedá o širokom spektre činností, v ktorých je otec schopný dosahovať príjem. Ak otec bol celý rok 2019 bez zárobku, je na mieste, aby si hľadal iný zdroj príjmu, resp. sa zamestnal, o zväračov a mäsiarov je záujem tak na Slovensku ako aj v cudzine o čom svedčia aj aktuálne inzeráty s ponukou zárobku. Pokiaľ otec má ním deklarované vysoké náklady bol si vedomý toho, že dokáže zabezpečiť aj druhé dieťa, je tú

nesúlady medzi oficiálnymi údajmi o jeho majetkovej situácii a jeho reálnou životnou úrovňou. Pokiaľ by otec podnikal s reálnou stratou ako tvrdí, nerozhodol by sa v danom období pre druhé dieťa, ak by si nebol vedomý toho, že je schopný plne zabezpečiť všetky jeho potreby. Maloletej V. však nemôže byť na ujmu to, že otec koná nezodpovedne a snaží sa minimalizovať vyživovaciu povinnosť k prvému dieťaťu s odvolávkou, že bude mať ďalšie dieťa. Ďalej matka prostredníctvom právnej zástupkyne namietala, že v súvislosti s opatreniami proti šíreniu ochorenia Covid-19 nemohol otcovi poklesnúť príjem v ním tvrdenom rozsahu, pretože otec, či už v rámci podnikania prostredníctvom spoločnosti alebo ako SZČO nepôsobí v takej oblasti, ktorá by ekonomicky zasiahnutá následkami pandémie. Oblasti týchto činností boli dotknuté len okrajovo. Ďalej uviedla, že maloletá nebola prijatá do štátnej materskej školy, o čom predložila rozhodnutia riaditeľa, je predpoklad, že náklady na jej osobu sa od septembra zvýšia, pretože bude nútená platiť súkromnú škôlku, čo je položka cca 250,- až 300,- eur mesačne. Ďalej poukazovala na ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého má rodič automaticky aj bez výzvy súdu predložiť všetky doklady preukazujúce výšku jeho príjmu, ktorými však nie sú len daňové alebo účtovné doklady. Na použitie tohto ustanovenia sú v prípade otca splnené všetky podmienky. Matka ďalej uviedla, že styk otca s maloletou bez jej prítomnosti za súčasného stavu je neprijateľný, nakoľko maloletá je od narodenia iba s jej osobou a je na ňu naviazaná. Výživné ako určil rozsudok okresného súdu považovala za správne, táto suma zodpovedá možnostiam a schopnostiam otca a navrhla rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdiť.

5. Otec ani kolízny opatrovník sa k vyššie uvedeným podaniam matky nevyjadrili.

6. Odvolací súd doručil upresnenie odvolania otca matke, jej právnej zástupkyňi aj kolíznemu opatrovníkovi. Matka vo vyjadrení prostredníctvom svojej právnej zástupkyne z 27.11.2020 k tomuto upresneniu uviedla, že z pôvodne podaného odvolania otca vyplýva, že toto smerovalo voči rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 23.03.2020 sp. zn. 9P/160/2019-159. Aj z obsahu odvolania možno vyvodiť, že sa odvoláva na čas do rozvodu voči úprave vyživovacej povinnosti a voči výroku o úprave styku. Je evidentné, že otec sa neodvolal voči rozsudku okresného súdu z 23.03.2020 sp. zn. 9P/160/2019-139 upravujúcim rodičovské práva a povinnosti na čas po rozvode, hoci z jeho následného podania označeného ako upresnenie táto skutočnosť vyplýva. Pokiaľ išlo o odvolanie voči rozsudku o úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode, predmetné odvolanie nebolo podané a upresnenie nemožno považovať za odvolanie a pokiaľ by aj čisto hypoteticky za také považované bolo, nemohlo by byť odvolaním podaným včas. Následne matka sa zhodne ako vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach zaoberala opodstatnenosťou odvolacích námietok otca a navrhla rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako správny potvrdiť.

7. Krajský súd vzhľadom na vyššie opísaný procesný postup okresného súdu v prejednávanej veci považoval odvolanie otca, vrátane jeho upresnenia, aj za odvolanie voči rozsudku okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o úprave styku a vyživovacej povinnosti k maloletej ako na čas po rozvode, rovnako aj za odvolanie voči rozsudku na čas do rozvodu. S námietkami matky sa nestotožnil a podané upresnenie nepovažoval za „nové“ odvolanie, ktorého včasnosť by posudzoval odo dňa doručenia upresnenia odvolaciemu súdu, ktoré by muselo byť ako podanie po uplynutí odvolacej lehoty ako oneskorene odvolacím súdom odmietnuté. Pri posudzovaní včasnosti podaného odvolania otcom, odvolací súd zistil, že okresný súd napadnutý rozsudok v zmysle § 106 ods. 3 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. doručoval otcovi oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu s tým, že oznámenie na úradnej tabuli súdu bolo vyvesené dňa 03.04.2020 a zvesené dňa 18.04.2020. Z lustrácie v registri obyvateľov odvolací súd zistil, že otec má od 04.03.2020 hlásený trvalý pobyt na adrese M. XX, F. - L. Y.. V čase doručovania rozsudku okresného súdu teda bola známa adresa trvalého pobytu otca, z toho dôvodu nemohlo dôjsť k účinnému doručeniu napadnutého rozsudku v zmysle § 106 ods. 3 C.s.p. tak ako to urobil okresný súd. Okresný súd následne doručoval otcovi napadnutý rozsudok na adresu V. Z. XX, T.. Z obsahu spisu nie je zjavné, na základe čoho dospel k zisteniu, že treba doručovať na túto adresu otca, avšak z doručky vyplýva, že táto bola otcovi doručovaná 17.04.2020, kedy bola aj uložená na Poštovom úrade, s tým, že 18.05.2020 otec potvrdil podpisom jej prevzatie. Keďže vzhľadom na skutočnosť, že v čase prvého doručovania rozsudku na úradnú tabuľu neboli splnené podmienky pre tento spôsob doručenia písomností, uvedené doručenie nebolo právne účinné a doručenie rozsudku mal odvolací súd preukázané až doručenkou opatrenou podpisom otca zo dňa 18.05.2020. Otec následne podal odvolanie, ktoré bolo dané na prepravu Poštovému úradu dňa 25.05.2020, t.j. pred uplynutím 15-dňovej lehoty na podanie odvolania, a teda včas.

8. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65 a § 66 C.m.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti otca platiť výživné (výrok IV.), výroku o styku otca s maloletou (výrok V.) a závislého výroku o trovách konania (výrok VI.) podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p. zrušil a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 C.s.p. v rozsahu zrušenia vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

10. Podľa § 67 C.m.p. na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Podľa ust. § 23 ods. 1 C.m.p. konanie sa začína na návrh. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ak tento zákon neustanovuje inak, možno začať konanie aj bez návrhu. O začatí konania bez návrhu súd vydá uznesenie.

12. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p., ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovaní v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území SR podľa druhu pobytu cudzinca.

13. Podľa § 116 ods. 1 C.s.p., ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), súd je povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa ods. 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Podľa ods. 3 cit. ustanovenia ďalšie písomnosti súd žalovanému doručuje na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a).

14. Primárnou povinnosťou súdu v civilnom procese je postupovať tak, aby bola zaistená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že konanie o rozvod manželstva účastníkov a úpravu práv a povinností rodičov k maloletej na čas po rozvode začalo podaním návrhu matkou A. V. Okresnému súdu Žilina 20.08.2019. Podmienky doručovania návrhu na začatie konania nie sú bližšie upravené v C.m.p., preto v zmysle § 2 ods. 1 C.m.p. sa primerane použijú ustanovenia C.s.p. Ten upravuje podmienky doručovania žaloby. Táto musí byť doručená do vlastných rúk. Odvolací súd z informácie uvedenej v elektronickej podobe spisu (pretože v listinnej podobe táto informácia absentovala) mal preukázané, že návrh matky na rozvod manželstva bol otcovi doručený na adresu C. XXXX/XX, A., na ktorej si ju otec prevzal 10.10.2019. Následne bol sudcom 26.11.2019 určený termín pojednávania vo veci na deň 03.01.2020. V zápisnici o pojednávaní z tohto dňa sudca konštatuje, že otec má doručenie predvolania vykázané náhradným spôsobom. Táto informácia však nekorešponduje s údajmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise. Podľa obsahu informácie o doručovaní predvolania na tento termín pojednávania vyplýva, že otcovi na adrese C. XXXX/XX, A. sa úradný list nepodarilo doručiť, pretože je na tejto adrese neznámy. V čase doručovania predvolania na tento dátum, ako vyplýva z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov, otec bol prihlásený na trvalý pobyt v obci A. od 12.11.2019 (č.l. 79). Zo správy mesta A. z 24.01.2020 (č.l. 101 spisu) vyplýva, že k zrušeniu trvalého pobytu otca došlo dňa 12.11.2019 v zmysle § 7 ods. 1 písm. f) zák. č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov SR a Registra obyvateľov SR v znení neskorších predpisov na návrh vlastníka nehnuteľnosti.

15. Podľa § 5 zák. č. 253/1998 Z.z. občan, ktorému bol trvalý pobyt zrušený podľa § 7 ods. 1 písm. d) až g) a ktorý sa nemôže prihlásiť na trvalý pobyt podľa § 3 alebo § 4, sa môže prihlásiť na trvalý pobyt v ohlasovni v mieste, kde sa zdržiava. V takom prípade občan predkladá iba doklad podľa § 3 ods. 8 písm. a), ak ho nemá, doklad podľa § 3 ods. 8 písm. b) a ako miesto trvalého pobytu sa uvedie iba obec pobytu. Adresa sídla obecného úradu tejto obce je adresou takého občana na účely doručovania písomností od orgánov verejnej správy a iných štátnych orgánov a na účely zápisu do zoznamu voličov. Obec je povinná

spôsobom v mieste obvyklým, najmä oznámením na úradnej tabuli, upozorniť hláseného občana, že mu bola alebo že mu má byť doručená písomnosť.

16. Podľa § 7 ods. 3 zák. č. 253/1998 Z.z., ak dôjde k zrušeniu trvalého pobytu podľa odseku 1 písm. d) až g), je miestom trvalého pobytu občana obec, na ktorej území bol občanovi trvalý pobyt zrušený. Túto skutočnosť je ohlasovňa povinná oznámiť občanovi vyvesením oznámenia na úradnej tabuli v obci pobytu po dobu 15 dní. V oznámení ohlasovňa uvedie aj meno, priezvisko a dátum narodenia občana.

17. Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že po oznámení mesta A. z 14.01.2020 o tom, že miestom trvalého pobytu otca maloletej je mesto A., okresný súd pri doručovaní súdnych zásielok postupoval podľa § 106 ods. 3 C.s.p. a tieto doručoval otcovi zverejnením (vyvesením) na úradnej tabuli súdu. Takýmto spôsobom mu bolo doručované aj oznámenie o pojednávaní konanom dňa 23.03.2020, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok vo veci samej.

18. Keďže otec mal hlásený trvalý pobyt v meste A., v zmysle ust. § 5 zák. č. 253/1998 Z.z. sa za jeho adresu na účely doručovania písomnosti od orgánov verejnej správy a iných štátnych orgánov (t.j. aj súdu) považuje adresa sídla obecného úradu, pretože v takomto prípade je nutné analogicky vychádzať z § 7 ods. 3 citovaného zákona. Okresný súd mal preto doručiť otcovi súdne zásielky na adresu sídla Mestského úradu mesta A., kde mal otec hlásený trvalý pobyt. Okresný súd však takýmto spôsobom nepostupoval, ale súdne písomnosti otcovi nesprávne doručoval vyvesením na úradnej tabuli súdu podľa § 116 ods. 2 C.s.p. Ďalej je potrebné uviesť, že podľa výpisu z Registra obyvateľov z 15.10.2020 (č.l. 226) od 04.03.2020 má otec hlásený trvalý pobyt na ulici M. č. XX, F. - L. Y.. V čase pojednávania okresného súdu dňa 23.03.2020, na ktorom okresný súd vykonal dokazovanie a vyhlásil napadnutý rozsudok, mal už tak otec hlásený pobyt na tejto adrese. Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že sudca stanovil termín pojednávania 23.03.2020 už dňa 05.02.2020 (č.l. 102) a predvolanie otcovi bolo doručované oznámením na úradnej tabuli okresného súdu 06.02.2020. V prvom rade odvolací súd tak, ako to konštatoval vyššie, zdôrazňuje, že nemohlo byť doručovanie termínu pojednávania na 23.03.2020 vykonané oznámením na úradnej tabuli súdu, keďže vzhľadom na adresu trvalého pobytu otca malo byť doručované na adresu Mestského úradu mesta A.. Navyiac, vzhľadom na dlhý čas medzi určením termínu pojednávania a samotným pojednávaním došlo k zmene situácie a otec mal evidovanú konkrétnu adresu trvalého bydliska v Registri obyvateľov. Vzhľadom na charakter prejednávanej veci a nutnosť súdu pri rozhodovaní zistiť skutočný stav veci, možno od okresného súdu dôvodne požadovať, aby si v takomto prípade pred určeným termínom pojednávania overil, či nedošlo k zmene údajov o trvalom pobyte účastníka konania. Okresný súd však nezachoval v tomto prípade potrebnú mieru opatrnosti pri predvolaní otca na termín pojednávania.

19. Uvedeným nesprávnym postupom okresného súdu došlo k zásahu do práva otca na spravodlivý proces, spočívajúce v jeho práve mať vedomosť o termíne pojednávania a práve na základe takéhoto oznámenia zúčastniť sa pojednávania. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o úprave o povinnosti otca platiť výživné a o úprave styku, ako aj o závislom výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na uvedené vady konania nemohol odvolací súd pristúpiť k preskúmaniu vecnej správnosti napadnutého rozsudku. V ďalšom konaní okresný súd pri doručovaní súdnych písomností bude vychádzať z vyššie uvedeného záveru odvolacieho súdu. Predvolanie na pojednávanie doručí na adresu účastníkov konania vedenú v Registri obyvateľov, prípadne na adresu, ktorú ako adresu na doručovanie tieto účastníci oznámili, opätovne vec prejedná a vykoná dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci (najmä doplní dokazovanie ohľadom zistenia skutočnosti od času vyhlásenia napadnutého rozsudku do času nového rozhodovania) a vo veci opätovne rozhodne.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 C. m. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)